

MINNEORD OM SKOGDIREKTØR K. O. SØRHUUS

Skogdirektør K. O. Sørhuus gikk bort den 20. januar i år, dagen etter at han hadde passert sin 90-årige milepel. I de senere år bodde Sørhuus i sin hjembygd Alvdal i Østerdalen, hvor han følte seg hjemme, og stortrivdes, ved kontakten med skogen.

Med skogdirektør Sørhuus's død har norsk skogbruk mistet en av sine mest markante personligheter. Allerede i studietiden ved Norges Landbrukshøgskole (jordbruksavdelingen 1903 og skogbruksavdelingen 1911), gjorde Sørhuus seg bemerket som «*Eneren i kullet*», som en av hans studiekamerater uttrykte det forleden. Denne karakteristikk er betegnende også for hans senere virke innen norsk jord- og skogbruk. Sørhuus var nemlig i noen år knyttet til jordbruksetaten som bestyrer av landbruksskolen i Østerdal og som amtsagronom i Hedmark. Han gikk senere fullt inn for skogen og dens mangesidige oppgaver og problemer, først som amtskogmester i Hedmark og senere som skogtaksator ved Statens Skogtaksasjon. I 1917 gikk han over i Landbruksdepartementet som skogkonsulent, videre som underdirektør i skogdirektoratet, og fra 1927 til 1949 som skogdirektør.

For norsk skogbruk har skogdirektør Sørhuus betydd overordentlig meget, både før, under og etter siste krig, som faglig leder, beskytter og administrator. I Det norske myrselskap er det imidlertid først og fremst for hans forståelse — og innsats — for løsning av de problemer som vårt selskap har til oppgave å arbeide med, at vi minnes ham med takknemlighet. Skogdirektøren gikk nemlig helhjertet inn for Myrselskapets bestrebelse for å få stanset jordødeleggelsen ved urasjonell torvdrift i kystbygdene på Vestlandet, i

Trøndelag og i Nord-Norge. Sørhuus utvirket at Landbruksdepartementet oppnevnte «Komiteen for myr- og jordvern i kystbygdene av 1936», og som la fram forslag til «Lov om jordvern av 1949». Det var krigen i 1940—45 som gjorde at denne saken tok uforholdsmessig lang tid. Den siste innstilling fra komiteen (nr. 10) forelå nemlig i siste del av krigen, men ble holdt tilbake da hverken komiteen eller departementet ønsket å fremme lovforslaget under det daværende styre.

Skogdirektør Sørhuus ble medlem av Det norske myrselskap i 1938. På årsmøtet i 1941 ble han innvalgt i Myrselskapets representantskap, og i 1953 ble han valgt som æresmedlem av Det norske myrselskap, som takk og honnør for hans hjelp ved løsning av «Jordvernsaken». *Han var ridder av 1. klasse av St. Olavs orden (1947) og Kommandør av den svenske Wasaorden, Finlands Vita Ros og av Dansk Danebrogs orden.*

Vi lyser fred over skogdirektør K. O. Sørhuus's minne. *Aa. L.*

DYRKINGSTORV

Varedeklarasjon, pakking og merking.

Det Norske Torvutvalg ble opprettet i januar 1968 etter initiativ fra Det norske myrselskap. Torvutvalget har bl. a. funnet det aktuelt med en standard for varedeklarasjon vedrørende torv som omsettes til jordforbedringsmiddel og dyrkingsmedium, såkalt dyrkingstorv. Arbeidet i utvalget er koordinert innen de Nordiske land, via en spesialgruppe under Nordiske Jordbruksforskeres Forening. Det har også vært kontakt på et videre internasjonalt plan bl. a. ved International Peat Society og andre forbindelser.

Under standardiseringsarbeidet har utvalget vært supplert med en standardiseringsteknisk konsulent og fungert som Standardiseringskomité.

Forslag til Norsk Standard for dyrkingstorv ble offentliggjort til kritikk i begynnelsen av 1970 (kfr. Meddelelser fra Det norske myrselskap nr. 1/70 side 24). Norges Standardiseringsforbund har pr. desember 1970, sendt ut Midlertidig Norsk Standard NS 2891:

Dyrkingstorv: Varedeklarasjon, pakking og merking.

Det er en frivillig sak om man vil følge standardforskriftene, hvis ikke noe annet er fastsatt ved lov. For denne standard foreligger foreløpig ikke noen slik lovbestemmelse. Vi vil likevel anbefale både produsenter og forhandlere av torv, å ta sikte på å følge standardbestemmelsene.

Ved henvendelse til Norges Standardiseringsforbund vil man få kjøpt nevnte Standard NS 2891. *O. L.*